

Mennesker kunne træffe sig, at Een eller To vare af Naturen saaledes disponerede til at spise, at de saa at sige vare umættelige? Det har slet ikke været under Overveielse, om ikke denne Person — lad ham være bleven for- tvivlet af Sult, det er isøvrigt ikke beviist — mulig har havt en saadan indvortes Sygdom, som kræver, at Patienten bestandig spiser; — men har det ærede Medlem ikke hørt, at denne Fange af andre Fanger har faaet Føde tilhjælp for at stille sin Hunger, og tyder dette ikke paa, at der altsaa ikke er Mangel paa Føde hos Fangerne i Almindelighed, siden de have været istand til at afstaae Noget til denne ene Umættelige? Det er altfor farligt paa denne Maade at ville gribe ind i en saa stor og vanskelig Styrelse, som det hele Forbrydervesen er. Jeg har idetmindste til Dato ikke vidst Andet og veed endnu ikke Andet, end at den Føde, der ydes til Fangerne i Straffeanstalterne, er tilstrækkelig for Folk, der komme derind, ikke for at leve godt, men for at leve knapt, fordi de ere satte udenfor det almindelige Samsfunds- selskab og skulle tilbringe en vis Tid under en bestemt Straf, til hvilken der unægtelig ogsaa hører, at de ikke have et fuldt dækket Bord, hvor de kunne nyde saa Meget de ville; — det er fuldkommen sandt, at de ikke skulle sultes; det er ikke Meningen med Straffen. Naar det ærede Medlem kom til at nævne, hvad jeg allerede havde hørt vilde blive draget stærkt frem, den Maade, hvorpaa de engelske Fængsler bestyres, og den Levemaade, der findes, saa er det Skade, at han ikke havde forsynet sig med nogle Spiselister derfra, som han kunde have faaet med samme Letthed, som Spiselisterne fra Fængslerne her. Det ærede Medlem bemærkede med Rette, at man i England var gaaet forud med Hensyn til alle Fængselsforbedringer, og anførte flere Beviser derpaa; naturligviis tænkte han derved paa den Mand, som i England har havt den allerførste Fortjeneste af alle Fængselsforbedringerne, nemlig den berømte Mr. Howard, som for nogle og siirfindsthye Aar siden var den første Anledning til en gennem- gaaende Reform i det hele System. Men hvorfor har det ærede Medlem da ikke sammen- lignet disse Mønsterfængsler i England og den fortræffelige Levemaade, som der unægtelig finder

Sted, med den Levemaade, hvorover han her anfer? Det er meget let at gjøre en Sammen- ligning; jeg vil tage det første Exempel, mine Dine salbe paa; det er et Fængsel, som er bekjendt over hele Storbritannien for at være saa udmærket indrettet i Henseende til Fangernes Logis, Kost, Klæder og den gode Luft, der findes, at det endog er blevet sagt offentligt, at dette Fængsel var saa godt, at det var en Skandale, fordi det fristede Folk til at begaae Forbrydelser for at komme derind, og fordi de, der havde været der engang, bestandig søgte at komme tilbage dertil — det er det be- kjendte Tugthuss i Glasgow. Hvad mener det ærede Medlem, at Kosten der beløber sig til? Ifølge en Beretning af 1857 beløber Kosten pr. Fange sig til 5 £ 1½ pence om Aaret, det er 46½ Rd., og dersom jeg ikke tager feil, var det omtrent 45 Rd., som det ærede Medlem nævnte, at en Fanges Kost beløber sig til her i Landet (Thune: Det var 43 Rd. 4 Mk. 2 f.). Ja, saa vil det ærede Medlem formodentlig skjænte mig de 3 Rd. for det, som Kosten er dyrere i Skotland end her; men han behøver ikke at lede længe for at finde en endnu billigere Priis. I Fængslet Hamilton beløber Kosten pr. Fange sig til 37 Rd. om Aaret, og naar det ærede Medlem vil gjen- nemgaae Priiserne paa Kosten i de forskjellige Fængsler i England, saa vil han finde, at der er en meget stor Forskjel derpaa, fordi Fængs- lerne ikke ere stillede paa samme Maade som vore, men høre de forskjellige Kredse til og kun ere undergivne en af Regjeringen aarlig ud- sendt Inspektør, som har at undersøge alle disse Forhold og høre paa, hvad Fangerne have at klage over. Dersom det ærede Med- lem nu vil sige: Ja, der har vel ogsaa været Klage over Kosten i disse Fængsler, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at med Hensyn til de to Fængsler, hvis Beretning jeg har flaaet efter, begynde Beretningerne med de Ord: „Ingen Klage over Noget.“ Lad os nu et Nie- blik see hen til, hvad Bekostningen er pr. Fange om Aaret i det dyreste Land, vi kjende, og i det Land, hvor Fængselsvæsenet efter Alt, hvad vi vide, er indrettet paa den allerbedste Maade, nemlig England. Der er gjort uhyre Anstren- gelser for at bygge de bedste og fortræffeligste